

Barraca de Sant Amanç (codi 5491)

Rajadell

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Amanç de Viladés. NO del municipi
Emplaçament	Carretera de Rajadell a Calaf. Eix Transversal. Sota la vil·la romana de Sant Amanç de Viladés
Alçada:	368

Coordenades:

Latitud:	41.73407
Longitud:	1.68101
UTM Est (X):	390310
UTM Nord (Y):	4621092

Classificació

Número de fitxa	08178 - 169
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Popular Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Es troba enfonsada, sense sostre, i plena de vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08177A00800001
Autoria de la fitxa	F. Xavier Menéndez. OPC 2017-21
Data de registre de la fitxa:	dv., 09/02/2018 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya de planta circular construïda amb la tècnica tradicional de la pedra en sec. Aïllada. Orientació SE. Es troba totalment enfonsada; no conserva la cúpula ni s'aprecia la porta. Està adossada a un marge corregut força llarg.

Observacions:

Es troba isolada al sector meridional de la Vil·la romana de sant Amanç, aprop d'un marge que delimita el sector excavat pel sud. Es troba entre els dos ramals de l'Eix Transversal C-25. S'hi accedeix pel mateix camí que mena al jaciment.

Fitxada a la wikipedra amb el num. de codi 5491 (Autor fitxa: Jaume Plans Maestra; Data registre: 1/1/2004). Llavors estava sencera. També hi diu "Datable finals del segle XIX". A la mateixa fitxa consta "El Drac Verd comprova el 2.07.2016 que s'ha ensorrat tota la part frontal". La foto 3 correspon a la fitxa de 2004 de la wikipedra, quan estava sencera

Història

Les barraques de pedra seca, veritables mostres d'arquitectura rural popular, defineixen el paisatge tradicional d'àmplies zones d'explotació vitivinícola i són l'evidència d'unes pràctiques econòmiques basades en l'explotació de la vinya. És molt difícil atribuir a aquestes construccions una cronologia precisa, tot i que es documenten entre mitjans del segle XVIII i mitjans del XIX, durant l'expansió de la vinya a Catalunya, abans de l'arribada de la plaga de la fil·loxera (anys 90 del segle XIX), tot i que posteriorment, amb la represa a menor escala del conreu de la vinya a la primera meitat del segle XX, es seguiran construint.

La acurada tècnica constructiva va proporcionar a les barraques una gran qualitat i resistència, una tècnica que té paral·lels a bona part de la Mediterrània. Presenten plantes variades, circulars i quadrades principalment. Les parets estan fetes amb pedra en sec, i la falsa cúpula està construïda amb la tècnica d'aproximació de filades, on les pedres es van sobreposant horitzontalment i amb un lleuger pendent. La filada superior s'inclina cap a l'interior, creant anelles de pedra de radi decreixent fins a la cúpula, que es tanca amb lloses i es cobreix de terra.

Les barraques de vinya tenien la funció de refugi, tant de persones com d'animals de càrrega, i servien per a descansar, aixoplugar-se de la pluja i guardar estris i eines.

Bibliografia

- VIOLANT I SIMORRA, R (1954). "Las barracas de viña, de pared en seco del Pla de Bages" Revista de Estudios Geográficos, Núm. 55. Barcelona.
 - SOLER, J. M. (1988). "La tècnica de la Pedra Seca. La construcció popular". Dovella, Núm. 29. Manresa.
- Web Wikipedra. Construccions de pedra seca. Observatori del paisatge. Codi 5491.

<http://wikipedra.catpaisatge.net/>

